తత్త్వశాస్త్రం

చార్వాకం

నాస్తిక తత్త్వవేత్త : బి.రామకృష్ణ

చార్వాకాశ్రము ప్రచురణ

చార్వాకం

బి. రామకృష్ణ

ప్రచురణ :
చార్వాకాశ్రమం, నిడమర్రు.

చార్వాకం

బి. రామకృష్ణ

మొదటి ముద్రణ : జూలై 1994
రెండవ ముద్రణ : ఫిబ్రవరి 2006 (జనసాహితి)
మూడవ ముద్రణ : ఫిబ్రవరి 2011

హక్కులు : చార్వాకాశ్రమం

వెల. **50.00** రూ॥లు
ప్రతులకు :
బి. సుధాకర్,
చార్వాకాశ్రమం,
నిడమర్రు పోస్ట్ – 522503,
మంగళగిరి మండలం,
గుంటూరుజిల్లా.
ఫోన్ : 9290619550
08645-231778

మైత్రి బుక్ హౌస్,

విజయవాడ.

ముద్రణ :
లోకాయత ప్రింటర్స్,
నిడమర్రు.

స్వీకారం

నేను హేతువాదిని. నాస్తికుణ్ణి. నాకు హేతువాద, 'నాస్తిక' సంఘాలతో విడదీయరాని అనుబంధం వుంది.

ఈ దేశంలో తాత్త్విక పునరుర్జీవనం జరగాలని బాగా కాంక్షించే వాళ్ళల్లో నేనూ ఒకడిని. అది లేకుండా ఏదీ జరగదనీ – ఏమీ చేయడానికి వీల్లేదనీ గాఢంగా విశ్వసిస్తున్నా. నా ప్రయాణం ఆ మార్గంలోనే జరుగుతుంది కూడా.

ఆ భావ ప్రభావాలకు లోనై, ఆ చింతనలోనే ప్రయాణిస్తున్న నాకు, దానికి సంబంధించిన వారితో మైత్రి వుండడం అబ్బురం గాదు; భావ బంధుత్వం నెరపటం అంతకంటే విచిత్రమూ కాదు.

రామకృష్ణగారు నాస్తికోద్యమానికి సర్వస్వం ధారపోసి, దాని వ్యాప్తికి అహర్నిశము కృషి చేస్తున్నారు.

దానికి మచ్చుతునక ఆయన నిర్వహిస్తున్న చార్వాకాశ్రమం – అందులోని చార్వాక విద్యాపీఠం. సవాలక్ష కబుర్లు చెప్పవచ్చుగాని ఆచరణాత్మక కార్యక్రమం కత్తిమీద సాము వంటిది.

సంప్రదాయ విద్యకు ప్రత్నామ్నాయ విద్యావిధానాన్ని రూపొందించిన వారీయన.

ఆయన మార్గం ప్రయాణం కష్టతమంగా భాసించినా, వాటిని సాపుగా చేసుకుని ప్రయాణాన్ని సుగమం చేసుకుంటున్నారు.

నేనూ దీనిలో భాగస్వామిని. అందుకే రామకృష్ణగారు సేకరించి విపులమైన పీఠికతో నవసమాజ నిర్మాణం కోసం ఆయుధంగా అందిస్తున్న 'చార్వాక' – అనే ఈ గ్రంథాన్ని స్వీకరిస్తున్నా.

మాకిద్దరికీ ఎడతెగని భావ బంధుత్వం వుంది.

దానికి సంకేతమే ఈ స్వీకారం.

మీ

కతారి ప్రభాకరరావు

చెలిమికి గుర్తు

ఆయన ప్రభాకరుడు
కాదు... కాదు...
కఠారి ప్రభాకరుడు...
పేరులోనూ... ఇంటి పేరులోనూ
సార్థక్యాన్ని సంతరించుకొన్న
సార్థక నామధేయుడు

వేల సంవత్సరాల నుండి
తన సమాజాన్ని ఆవరించి
చుట్టుముట్టిన
బ్రాహ్మణ, భావ, వాద
భావ నిబిడ తమోంధకార
నిర్మిధిత ప్రభాకరుడు

ఆస్తికతా నిర్హేతుక
కీకారణ్య సంవలిత
వివిధ దాంభికాచార
సంప్రదాయాలతా
సముచ్ఛేదన దక్ష
శేముషీ కఠారాంచిత
కఠారి ఈయన

అందుకే మా యిద్దరికీ
చెలిమి...
ఆ చెలిమికి గుర్తుగా
ఈ సిద్ధాంత గ్రంథం
ఇస్తున్నా...

– బి.రామకృష్ణ

మామాట

నిడమర్రు సమీపాన (మంగళగిరి దగ్గర) గల చార్వాక విద్యాపీఠాన్ని 1973 నుంచి ప్రముఖ భౌతికవాది బి.రామకృష్ణ నిర్వహిస్తున్నారు. 1 నుంచి 5వ తరగతి వరకు చార్వాక వాచకాలు తయారుచేసి అచ్చు వేశారు. భారత నాస్తిక సమాజ నిర్వహణలో చురుకుగా పాల్గొన్నారు. 'నాస్తిక యుగం', 'నాస్తికత్వం', 'చార్వాకం' మొదలైన పత్రికలను తమ విద్యాపీఠం ప్రెస్సు ద్వారా ప్రచురించారు.

తాడికొండ సంస్కృత కళాశాల యాజమాన్యంతో భావపరమైన విభేదంతో ఆ కళాశాల ప్రిన్సిపల్ పదవికి రాజీనామా ఇచ్చి, స్వచ్ఛదంగా లోకాయత, చార్వాక తత్త్వాన్ని క్రియాశీలంగా ప్రచారం చేయడానికి అవిరళ కృషి చేశారు.

ఈ నాటి మూఢ విశ్వాసాలను పెంచి పోషిస్తున్న పాలక వర్గ సంస్కృతులకు ప్రత్యామ్నాయంగా ప్రజానుకూల సంస్కృతి నిర్మించే భాగంలో గత 19 ఏళ్ళుగా(1992 నుంచి) ప్రతి ఏడూ ఫిబ్రవరి రెండవ శనివారం, ఆదివారాల్లో నాస్తికమేళా అనే పండుగను జరుపుతున్నారు. ఈ మేళాలో భౌతికవాదాన్ని నమ్మి, ఆచరించే కుటుంబాల వారందరూ వివిధ తాత్త్విక, సమకాలీన అంశాలపై పరస్పరం చర్చించుకుంటున్నారు. వివిధ కుటుంబాలకు సంబంధించిన పిల్లలు ఆట, పాటలు, చిత్రలేఖనం, కథలతో ఆనందిస్తారు. కళాకారులు సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు ప్రదర్శిస్తారు.

ఈ 19వ నాస్తికమేళా(2011 ఫిబ్రవరి 12,13) సందర్భంగా. బి.రామకృష్ణ రాసిన రెండు పుస్తకాలను ప్రచురిస్తున్నాం. తత్త్వశాస్త్రానికి చెందిన 'చార్వాకం' ఒక పుస్తకం కాగా,'ప్రజాకవి వేమన', రెండో పుస్తకం. ఈ రెండు పునర్ముద్రణలే.

వ్యవస్థను విమర్శించకుండా, దేవుడు లేడనడమే నాస్తిక ఉద్యమంగా నమ్మిన వారికంటే భిన్నంగా బి.రామకృష్ణ తన రచనల్లో మూఢవిశ్వాసాలను పెంచే వ్యవస్థ పట్ల, దాన్ని కాపాడుతున్న రాజ్యం పట్ల విమర్శనాత్మక వైఖరి చూపుతున్నారు. సమాజంలో సృష్టిస్తున్న రాజకీయ, సామాజిక సంక్షోభం ప్రజలను కొత్త దేవుళ్ళు, కొత్త దీక్షల వైపు నెడుతోంది. పాలకులు పనిగట్టుకొని ఈ దేవుళ్ళను, బాబాలను విరివిగా ప్రచారం చేసి, ప్రజలను ప్రక్కదారి పట్టిస్తున్నారు.

ఈ సామాజిక వాతావరణంలో భౌతికవాదం విరివిగా ప్రజలకు, విద్యావంతులకు చేరవలసిన అవసరం వుంది. ఈ అవసరాన్ని కొంతవరకు ఈ రెండు పుస్తకాలూ తీరుస్తాయని ఆశిస్తున్నాం.

ఈ పుస్తక ప్రచురణకు ఆర్థికంగా సహకరించిన ప్రముఖ హేతువాద నాయకులు **డా॥ భానుప్రసాద్** గారికి కృతజ్ఞతలు తెలియజేస్తున్నాము.

– ప్రచురణకర్తలు

పరిచయం

మనం ఈ ప్రపంచాన్ని అర్థం చేసుకోవటానికి – ఈ ప్రపంచాన్ని వివరించడానికి రెండు దృక్పథాలను అవలంబిస్తున్నాం.

(1) ఈ ప్రపంచం, విశ్వం అంతా ఏదో అతీతశక్తి వల్ల ఏర్పడి – దాని చేతనే నడిపింపబడుతుందనీ, ఈ ప్రపంచంలో జరిగే మంచిచెడ్డలకూ, వివిధములైనవాటికి ఆ శక్తే కారణమనీ, మానవులమైన మనం కూడా ఆ శక్తి చేతనే సృష్టించబడ్డామనీ, మనం కేవలం దేనికైనా నిమిత్తమాత్రులమేననీ అంటారు కొందరు. దీన్ని భావవాదం, ఆధ్యాత్మికవాదం అని వ్యవహరిస్తారు.

(2) రెండోది దీనికి భిన్నమైనది --

మనం నివశిస్తున్న ఈ ప్రపంచంగాని, చూస్తున్న విశాల విశ్వంగాని ఏ అతీత శక్తివల్లనో ఏర్పడింది గాదనీ, ఇది సహజంగానే పదార్థ పరిణామం వల్ల అంటే మార్పు వల్ల ఏర్పడిందనీ, దీనిలోని మంచిచెడ్డలకూ, ఇతరాలకూ కారణం వుంటుందనీ, మానవులమైన మనం నిమిత్తమాత్రులం కామనీ, ఈ సమాజాన్ని మార్చుకోగల శక్తి సామర్థ్యాలు, ఆలోచన, మేథా సంపత్తి మనకున్నాయని చెబుతారు. దీన్ని భౌతికవాదం అంటారు. అంతేగాక నాస్తికత్వం, లోకాయతం అనే పేర్లతో గూడా దీన్ని పిలుస్తారు.

ఇంతవరకూ భారతీయ తత్వశాస్త్రాన్ని రాసినవాళ్ళు గాని, అధ్యయనం చేసినవాళ్ళు గాని భారతీయ తత్వచింతన అంటే అది ఆధ్యాత్మిక చింతన అనే సంకుచిత అభిప్రాయంతోనే వున్నారు. అంతేగాని, భారతదేశంలో ప్రజల మనోభావాలను ఉద్దీప్తం చేసిన తాత్వికాలోచన వుందనే సంగతినే విస్మరించారు. దాన్ని వెలుగులోకి రాకుండా చేశారు.

దీనికి కారణం వుంది. ఆధ్యాతికవాదం ఈ దేశంలో బ్రాహ్మణ సంస్కృతికి మూలాధారంగా నిలచింది. దాన్ని నిలుపుకుంటేనే, దాన్ని ప్రచారం చేస్తేనే ఇక్కడి సాంఘిక, రాజకీయ సాంస్కృతిక వ్యవస్థలు పదిలంగా వుంటాయి. వీటిని అంటిపెట్టుకొన్న ఆర్థిక వ్యవస్థ పటిష్ఠంగా వుంటుంది. అందుకే దైవ చింతన మూలాధారమైన ఆధ్యాత్మిక సంస్కృతిని, ఆధ్యాత్మికవాదాన్ని సామాన్య ప్రజల దగ్గర నుంచి, పైవర్గం వరకూ ఆచరించేట్టు చేయటం కోసం ప్రచారం జరిగింది. నేటికీ జరుగుతోంది.

భౌతికవాదం అంటే చార్వాకం, లోకాయతం, నాస్తికత్వం అనేది బ్రాహ్మణ సంస్కృతికి భిన్నమైనది. దీని వివరణ ముందు ముందు తెలుసుకొంటాం.

భౌతికవాదం లేక పదార్థవాదం అందరిచేతా రకరకాలుగా అవహేళనకు గురిచేయబడ్డది. దీన్ని ఇంతగా అవహేళనకు గురికావించిన భావవాదపు సత్తా ఎట్లాంటిదో తెలుసుకోవడం ముందుగా మనకెంతో అవసరం.

భావవాదం

భావవాదమంటే చైతన్యమే ప్రధానమనే భావం. అంటే భావాలు మాత్రమే ప్రధానమని చెప్పే తత్వం.

భావవాదుల్లో చాలా విభేదాలున్నాయి. కాని ప్రపంచం గూర్చిన వీళ్ళ అభిప్రాయం మౌలికంగా ఒక్కటే. అది – మనం చూస్తున్న ఈ విశ్వం అవాస్తవమని చెప్పటం.

ఉపనిషత్తుల్లో ఉండీ ఉండనట్టుగా, సూక్ష్మంగా దాగుకొని వున్న ఈ భౌతిక ప్రపంచ మిథ్యావాదం, సనాతనీకరించబడ్డ బౌద్ధం నుంచి బయటపడ్డది.

మత వ్యవస్థను – అందులోనూ, హైందవ మత వ్యవస్థను కాలరాయటానికి బయలుదేరిన బౌద్ధం తనకు చార్వాకాన్ని పునాదిగా భావించి, తన కర్తవ్య నిర్వహణలో సఫలత సాధించింది.

కాని, బౌద్ధం చేసిన ఈ కృషికి తమ మనుగడకు ముప్పు వాటిల్లి, నిలువ నీడ లేకపోయేటప్పటికి – బ్రాహ్మణవర్గమంతా ఒక ఎత్తుగడగా బౌద్ధంలో దూరి దాన్ని సనాతనీకరించి – దాని అసలు స్వరూపాన్ని మట్టిపాలు చేసి – ఇది కూడా హిందూ మతంలో ఒక విభాగమన్నట్టుగా తామే సాహిత్యాన్ని సృష్టించారు. అందులో భాగమే, వారి యత్న ఫలితమే బౌద్ధంలో చోటుచేసుకున్న శూన్యవాదం.

బౌద్ధాన్ని ప్రచారం చేసిన నాగార్జునుడి సిద్ధాంతాన్ని శూన్యవాదమని అంటారు. ఎన్నో రకాల వైవిధ్యంతో వున్న ఈ చలన గుణం గల ప్రపంచం మన కండ్లకు కూడా కనిపిస్తున్నది. కాని, దీన్ని నాగార్జునుడు శూన్యం అనిపిలిచాడు. ఉనికి లేనిదన్నాడు. ఈతడు క్రీ.శ. రెండో శతాబ్దం వాడు.

ఇతని తర్వాత అనంగ, వసుబంధులు కూడా దీన్ని మరో పరిభాషలో అస్తిత్వం లేనిదనే చెప్పారు. వాళ్ళు చెప్పినదాన్ని విజ్ఞానవాదం అంటారు. వీళ్ళను యోగాచారులని కూడా అంటారు. యోగం మీద వీళ్ళు చాలా సాహిత్యాన్ని సృష్టించారు. అందుకనే వీళ్ళను యోగాచారులంటారు. వీళ్ళు కూడా బౌద్ధులే. బాహ్యదృష్టికి కనిపించే ఈ భౌతిక ప్రపంచమంతా ఊహాజనితమైందని, ఇదంతా ఇంద్రజాలమేనని వీళ్ళు చెపుతారు. గారడీ వాడి కనికట్టు విద్య లాంటిదని భౌతిక ప్రపంచాన్ని యోగాచారులు వర్ణిస్తారు. వీళ్ళు 5వ శతాబ్దం వాళ్ళు.

వీళ్ళ తర్వాత భావవాదుల్లో పేర్కొనదగ్గవాడు శంకరుడు. ఇతడు ఎనిమిదో శతాబ్దం వాడు. ఈతని సిద్ధాంతాన్ని అద్వైతం అని చెపుతారు. ఇతనికి వైదికమతంలో ఎంతో విశ్వాసముంది. బౌద్ధాన్ని వ్యతిరేకించి, బౌద్ధుల్ని ఎంతోమందిని దుంపనాశనం చేసినవాడు. కాని ఇతడికి కూడా ప్రచ్ఛన్న బౌద్ధుడని పేరుంది.

అతడు చైతన్యవాదంతో ఈ ప్రపంచాన్ని మిధ్య అని చెప్పాడు. ఉదాహరణగా తాడు – పాము భ్రాంతిని చూపించాడు. తాడును చూసి మనం పాము అని

భ్రాంతి పడ్డట్టే – అసత్యమైన ఈ విశ్వాన్ని సత్యంగా భ్రమిస్తున్నామని ప్రచారం చేశాడు.

వీళ్ళంతా – కలల్నీ – ఎండమావుల్నీ తమకు సాధనాలుగా వాడుకొన్నారు. కలలో కనిపించేవి ఏవీ మేల్కొన్న తరువాత వాస్తవంగాదు. ఎండమావుల్లో నీరున్నట్టు భ్రమిస్తాం. కాని, దగ్గరకు పోయి చూస్తే అందులో నీరే వుండదు. అట్లాగే ఈ ప్రపంచం గూడా బాహ్యదృష్టికి మాత్రమే వాస్తవంగా కనిపిస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక సత్యం తెలిసిన తరువాత అంతా మిధ్యగానే, అబద్ధంగానే, అవాస్తవంగానే వుంటుంది.

భావవాదులందరికీ ప్రపంచం గూర్చి అభిప్రాయం సామాన్యంగా ఇదే. ఇతరమైన అభిప్రాయభేదాలు చాలా వున్నాయి. వాటితో మనకు పనిలేదు.

ఇక్కడ ఓ విషయం గమనిద్దాం. భౌతిక ప్రపంచమంతా మిధ్య అని భావవాదులు చెపుతారు. అయితే, ఆకలైతే అన్నం తింటున్నాం, ఆకలి తీరుతుంది. శరీర రక్షణ కోసం బట్టలు ధరిస్తున్నాం. చలికి, ఎండకు, వానకు కావుగా ఇళ్ళు కట్టుకొంటున్నాం. రోగాలు వస్తే వైద్యం చేయించుకొంటున్నాం. ఒకటేమిటి? శారీరక, మానసిక అవసరాలను భౌతికంగానే తీర్చుకొంటున్నాం. అంతేగాని, భావవాదులు చెప్పినట్టుగా మిధ్య అని వాటిని కొట్టిపారవేయలేం.

అయితే, భావవాదులు ఈ సందేహాలను శంకించకపోలేదు. వాళ్ళకూ ఈ ఆలోచన తట్టింది. అందుకే ఇట్లాంటివాటికి సమాధానం చెప్పటం కోసం కొంత పదాల గారడీ చేయవలసి వచ్చింది.

భౌతిక ప్రపంచాన్ని అసత్యం అని చెప్పిన భావవాదులు నాగార్జునుడు, శంకరుడు మొదలైనవాళ్ళు – తమ అభిప్రాయాలను కప్పి పుచ్చటం కోసం భాషతో కొంత తమాషా చేశారు.

ఈ ప్రపంచం శూన్యం – అసత్యం – మిధ్య – అని చెప్పిన అభిప్రాయం అనుభవంలో విరుద్ధంగా కనిపించడం ప్రారంభించింది. ఇది కలగానో, ఎండమావులలోని నీరుగానో గాక, అనుభవంలో భిన్నమైన ఫలితాల్నిస్తుంది.

అందుకని – ఈ ప్రపంచం కలలాగా – ఎండమావిలోని నీరులాగా బొత్తిగా అసత్యంగాదనీ, సత్యంలాగా కనిపించే అసత్యమని భాషా భేషజాన్ని ప్రదర్శించి ఓ గమ్మత్తు చేశారు.

దానికి నాగార్జునుడు మొదలైనవాళ్ళు – సంవృతసత్యమని పేరెడితే శంకరుడు వ్యావహారిక సత్యం అని పేరు పెట్టాడు.

సంవృత సత్యమంటే – ఆవరింపబడిన లేక చుట్టబడిన సత్యం – అంటే అజ్ఞానం చేత, మాయచేత ఆవరింపబడ్డ సత్యం అని అర్థం. అర్థరాత్రి కంటికి సత్యంగా కనిపించే సత్యంగాని సత్యం – అసత్యం అని అర్థం.

అట్లాగే – శంకరుడి వ్యావహారిక సత్యం కూడా అర్థం చేసుకోవాలి. మన కంటికి కనిపిస్తున్న ఈ భౌతిక ప్రపంచంలో, వ్యవహారంలో సత్యంగా కనిపిస్తుంది. కాని వాస్తవానికి సత్యం కాదు.

ఈ భావవాదుల పదాల గారడీ నుండి మనం బయటపడాలంటే సిద్ధాంత రాద్ధాంతాలతో కూర్చుంటే కానిపని. రకరకాల ముదులు వేసి మనల్ని ఈ భావవాద పండితులు ఆధ్యాత్మిక ఊబిలోకి దించుతారు. అందుకని వీళ్ళతో మాట్లాడాలంటే సిద్ధాంతాలు వల్లిస్తే అయ్యే పని కాదు. మన జీవితానుభవాల్ని కొలబద్ధగా తీసుకుని మాట్లాడండని భావవాదులకు చెప్పాలి. ఆ దెబ్బతో ఏ భావవాదీ – భౌతికవాది ముందు నిలబడే అవకాశం వుండదు.

నాస్తికత్వం ఎంత ప్రాచీనమైనది?

నాస్తికత్వం, చార్వాకం, లోకాయతం, పదార్థవాదం, భౌతికవాదం పేర్లతో పిలువబడే ఈ సిద్ధాంతం ఎంత ప్రాచీనమైందనే సందేహం కుహనా భావవాద – అందులో హిందూ భావవాదమ్మన్యులకు కొరకరాని సమస్యగా కనిపిస్తుంది.

ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే, మానవజాతి ఎంత ప్రాచీనమైందో నాస్తికత్వం అంత ప్రాచీనమైంది. ఈ మాట అంటే మనవాళ్ళకే అతిశయోక్తిగా వుండవచ్చు. ఎందుకంటే మనం కూడా ఆధ్యాత్మిక భావ ప్రపంచంలో మునిగి తేలుతున్నవాళ్ళం. తత్త్వశాస్త్రమంటే ఆధ్యాత్మికమైనదే అనే అభిప్రాయం మనవాళ్ళల్లో కూడా చాలామందికి వుంది. అందులో భారతీయ తత్త్వశాస్త్రమంటే దైవాన్ని గూర్చి చెప్పే ఆధ్యాత్మికమేనని అందరిలో వున్న అపోహ. అందుకే నాస్తికత్వం మానవజాతి ఎంత ప్రాచీనమైనదో, అంత ప్రాచీనమైనదని చెపితే విడ్డూరంగా వుంటుంది.

కాని, ఇది వాస్తవం, నాస్తికత్వం చాల ప్రాచీనమైనది.

నాస్తికత్వం అని ఈనాడు మనం అంటున్నది భౌతికవాదాన్నే. ఇది మొట్టమొదటి అనాగరిక మానవుడి ఆలోచనల నుండి తొంగిచూచిన భావసంపుటి, నాటి మానవుడు వ్యావసాయక జీవనం కలవాడు. మాతృస్వామిక వ్యవస్థలో బ్రతికినవాడు.

అలనాటి మానవుడు తన జీవిత సమస్యల్ని సాధించుకోవడం కోసం ఏ అతీత శక్తిపైనా ఆధారపడలేదు. భౌతికంగానే ఆలోచించి. తన కోర్కెలు సాధించుకోవటం కోసం యత్నించాడు.

ఈ విషయం మనకు బాగా తెలియాలంటే, భారతీయ తంత్ర వాదాన్ని నిష్పక్షపాతంగా గమనించాలి. ఆధునిక తంత్రవాదం మనల్ని సత్యం నుంచి ఎన్నో అపోహల్లోకి లాగుకొనిపోతుంది.

తంత్రవాదమని పేరెత్తగానే అందరిలాగానే మనకూ చిరాకు కలగవచ్చు. దీన్ని బ్రాహ్మణ సంస్కృతీ పరాయణులు చిలువలు పలువలుగా చేసి భ్రష్టు పట్టించారు. అదేదో విపరీతమైందన్నట్టుగా, లోక విరుద్ధమైనదన్నట్టుగా వింతగానూ, అసహ్యకరంగానూ చూడడం, ప్రచారం చేశారు.

దీనిక్కారణం గమనించడం పెద్ద కష్టమేమీ గాదు.

తంత్రవాదంలో వామాచారాలు ప్రధానం. దీనితో పాటు పంచమకారాలు పాటించాలి.

పంచమకారాలంటే మద్యం - మాంసం - మైధునం - ముద్ర - మత్స్యం - ముద్ర అంటే నానబెట్టిన గోధుమలు.

ఇందులో వామాచారం అంటే - స్త్రీలకు సంబంధించిన ఆచారం అని అర్థం. వామ అంటే స్త్రీ అని అర్థం. అంతేగాని ఆధునికులు కొందరు చెపుతున్నట్టుగా ఎడమ అని అర్థంగాదు.

తంత్రవాదం బయలుదేరటానికి కారణం ప్రాపంచిక దృక్పథమే. ఇది భౌతిక చింతనకు సంబంధించిందే.

సంతానం కనే లక్షణం, వంశాభివృద్ధి చేసే లక్షణం స్త్రీకి వుంది. స్రీ పురుష లైంగిక సంపర్కం వల్ల సంతానం కలుగుతుందనే అభిప్రాయం లోకంలో చోటుచేసుకుంది. అందుకే స్త్రీకి సమాజంలో ప్రత్యేక స్థానం ఇచ్చి, స్త్రీని ముందుభాగాన నిల్పి ప్రత్యేక కర్మకాండ చేయడం మొదలుపెట్టారు. అలా స్త్రీకే అధిక ప్రాధాన్యం ఇచ్చిన మాతృస్వామికి వ్యవస్థ చోటుచేసుకుంది.

మొట్టమొదట స్త్రీ ఒక్కతే సంతానం కనేదనీ, ఇందులో కూడా స్త్రీ స్తనభాగాలు సంతానం కనే భాగాలని భావించారు. అందుకనే స్త్రీ ప్రతిమలు బాగా పెద్ద స్తనాలు గలవిగా కనిపిస్తాయి. ఇది అసహ్యకరమని మనం ఈనాటి దృష్టితో పరిగణిస్తే మన పూర్వ సంస్కృతిని మరచిపోయినవాళ్ళమౌతాం.

ఈ ఆలోచన క్రమక్రమంగా మారింది. స్త్రీ పురుష లైంగిక సంపర్కం వల్లనే సంతానం కలుగుతుందనే నిర్ణయం రూఢి అయింది. దీన్ని ఆధారంగా చేసుకొనే ప్రకృతిని అన్వయించుకోగలిగారు. పైరు పంటలకు కారణం ప్రకృతి- పురుషుల కలయిక అని భావించారు. అంతేగాని ఈ విశాల విశ్వానికి గాని, చరాచర ప్రపంచానికి గానీ ఏ అతీతశక్తో కారణమని మాతృస్వామిక వ్యవస్థను పాటిస్తున్న నాటి మానవ సమాజం అభిప్రాయపడలేదు.

తమ ముందు సంతానం - స్త్రీ పురుష సంపర్కం వల్ల కలగడం అంతా చూస్తూనే వున్నారు. దీనికి భిన్నంగా, కృత్రిమంగా, ప్రపంచ సృష్టికి అలౌకికమైన, అభౌతికమైన శక్తిని భావించవలసిన పరిస్థితి నాటి సమాజానికి రాలేదు. ఈ భావనే క్రమక్రమంగా భౌతికవాదానికి దారితీసింది. స్త్రీకి జీవశక్తిని ప్రసాదించే

అర్హత, శక్తిసామర్థ్యాలు వున్నాయని గ్రహించారు. కాబట్టే ఆనాటి సమాజం స్త్రీకి సమున్నత స్థానం ఇచ్చింది. ప్రతి కార్యానికి స్త్రీని ముందు నిలబెట్టింది.

వర్షం కురవకపోయినా, పంటలు బాగా పండకపోయినా స్త్రీ తన కర్తవ్యం తాను నిర్వహించవలసి వచ్చేది. స్త్రీలు వివస్త్రలుగా వర్షం కోసం ఆరుబయట సంచరించడమో, పంటలు పండకపోతే స్త్రీ పురుషులు దిగంబరంగా పంటపొలాల్లో విహరించడమో జరుగుతూ వుండేది. ఈ రకమైన ఆచారాలు ప్రపంచంలో అన్ని జాతుల్లోనూ వున్నట్టు దాఖలాలున్నాయి.

అంత దూరానికి పోనవసరం లేదు. ఇటీవలకాలంలో కూడా ఉత్తర హిందూస్థానంలో వర్షం కోసం రాత్రిపూట స్త్రీలు బట్టలువిడిచి తిరగడం-పంటలు పండడ కోసం వివస్త్రలై నాగలి దున్నటం చేసినట్టు మనం విన్నాం. పత్రికల్లో చదివాం.

ఇట్లా చెప్పుకుంటూ వెళితే అట్లాంటివి చాలా వున్నాయి. మొత్తం మీద మనం తెలుసుకోవలసిందేమిటంటే - ప్రాచీన మానవ సమాజాలు ప్రపంచ సృష్టి భౌతికంగా జరిగిందే గాని, ఏ అతీత శక్తి వల్లనో జరిగింది కాదని భావించాయి. మానవ సంతానాభివృద్ధిని, ఉత్పత్తిని దృష్టిలో పెట్టుకొని ప్రపంచాన్ని అర్థం చేసుకున్నారు. ఇదంతా భౌతిక చింతనగానే మనం గమనించాలి.

దీన్ని నాటి మానవులు ఒక రకమైన క్రతువులుగా భావించారని చెప్పాలి. అవి భౌతిక చింతనగల క్రతువులు. ఈ మాట ఎందుకంటున్నానంటే ఈ రకమైన కార్యక్రమాలలో ఏ అతీతశక్తికీ, ఆధ్యాత్మికభావానికీ చోటు లేదు.

ఇదంతా శుద్ధ అవైదిక కర్మకాండ.

అందుకే వైదిక మతాన్ని ప్రచారం చేసేవాళ్ళు తంత్రవాదాన్ని చాల బలహీనమైనదన్నట్టుగా, ఇది కేవలం లైంగికము, విషయలంపటత్వమూ గల మొరటు, అనాగరిక ఆచారమన్నట్టుగా ప్రచారం చేశారు.

వైదిక పండితుల అభిప్రాయాలను ప్రమాణంగా భావించినవాళ్ళంతా నిజంగానే ఈ తంత్రవాదం క్షీణ సంస్కృతికి ప్రతిబింబమని తలచారు; ప్రచారం చేశారు.

ఇక్కడ మనం ఓ విషయం గమనించాలి.

వైదిక కర్మలన్నీ ఎంతో నాగరికత, సంస్కారం కలవి అని దబాయించినా, అది కూడా పచ్చి లైంగిక కార్యకలాపాలతో కూడుకున్నదే అని చెప్పడానికి ఎన్నో ఋజువులున్నాయి.

అంతేగాక, మనం చూస్తున్న ప్రసిద్ధ దేవాలయాలపై వున్న బూతుబొమ్మలు ఏ సంస్కృతికి వారసత్వమో చెప్పమనండి? అవి అట్లా చెక్కబడటానికి కారణాలేమిటో అడగండి శుద్ధ వైదీకిగాళ్ళని.

మనందరికీ తెలిసిన ఒకటి రెండు ఉదాహరణలిస్తే చాలు, వైదిక సంస్కృతి రక్షకుల సంస్కారం, నాగరికత బయటపడుతుంది.

పౌండరీకమనే యాగం వుంది. ఇది పచ్చి బూతుకు సంబంధించిన తంతు. భార్యాభర్తలిద్దరూ అందరూ చూస్తూ వుండగా హోమగుండంపై వేసిన పందిరి ఎక్కి రమించాలి. పురుష వీర్యం క్రింద వున్న హోమ గుండంలో పడాలి. అప్పుడు ఆ యాగం ఫలితాన్ని ఇస్తుంది.

అట్లాగే – అశ్వమేధం, దాన్ని మన మాజీ ముఖ్యమంత్రి రామారావు కూడా చేయించినట్లు మనకు తెలుసు.

అశ్వమేధాన్ని శాస్త్రీయంగా చేయడమంటే ఏమిటి?

యజ్ఞం చేయించే యజమాని భార్య రెండు తొడలూ వెడల్పుగా చాచి పడుకుంటే ఆమె మర్మాంగంలో గుర్రం తన మర్మావయవాన్ని లోపలికి పెట్టాలి. అంటే మగ గుర్రంతో యజమాని భార్య రమించాలి. ఇది కల్పించి చెప్పడం కూడా కాదు. తెలుగు కవి శ్రీనాథుడు కూడా ఈ విషయం తన శృంగార నైషధం కావ్యంలో రాశాడు. కొంతమంది ఇటీవల ఆయన నైషధాన్ని అచ్చు వేయించేవాళ్ళు అసహ్యంగా వుందని ఈ పద్యాన్ని ఆ పుస్తకంలో నుంచి తొలగించి అచ్చు వేస్తున్నారు. ఇంతమాత్రంచేత అది పోతుందా?

శ్రీనాథుడు రాసిన పద్యం కావాలంటే ఇదిగో చదవండి.

"యజమాని ప్రమాదానివినస్వర భగిన్యస్తాశ్వ

... ...

వైదిక కర్మకాండలోకూడా ఇదే గాక, ఇట్లాంటివి స్త్రీ పురుష లైంగిక విచ్చలవిడితనాన్ని చెప్పేవి చాలా వున్నాయి. అందుకని ఈ వైదికంగాళ్ళు తంత్రవాదాన్ని గేలి చేయవలసిన పనిలేదు.

మీకు తెలుసో – తెలియదో గాని – మంచి శృంగార పురుషుణ్ణి మన వాళ్ళు "వీడు ఒట్టి పౌండరీకంగాడురా!" అని అనటం కూడా వుంది.

వీటన్నిటిబట్టి చూస్తే ప్రాచీనకాలంలో వైదికులు కూడా తంత్రవాద ప్రభావానికి లోనైనవారనే చెప్పాలి.

అయితే, భౌతికవాదానికి మూలమైన అసలు సిసలైన తంత్రవాదం వ్యవసాయమూలకం, మాతృస్వామ్యం గలది.

వైదిక సంప్రదాయం – పితృస్వామికం – దీన్ని మనం గమనించాలి.

ఇంకో విషయంగూడా మనం గుర్తించాలి.

ప్రాచీన భౌతికవాద శాఖల్లో ఒకటైన సాఖ్యం – దీన్ని అంటిపెట్టుకున్న యోగం – ఈ రెండూ కూడా ప్రాచీన తంత్రవాదం నుండి అభిప్రాయాలను ఎరువు తెచ్చుకొన్నవే.

సాఖ్యం – ఈ సృష్టికి దైవాన్ని అంగీకరించదు. తంత్రవాదం చెపుతున్నట్టుగా – ప్రకృతి పురుష సంపర్కం వల్లనే ఈ విశ్వం ఏర్పడ్డదని చెపుతుంది.

ఇట్లా శుద్ధ భౌతికవాదానికి సంబంధించిన అవైదిక తంత్రవాదం కాలక్రమంలో ఆధ్యాత్మీకరించబడింది. ఇది తరువాత తరువాత పెక్కు మార్పులకు లోనై తన నిజస్వరూపాన్ని కోల్పోయి రకరకాల స్థితులకు దిగజారిపోయింది. బౌద్ధులు కూడా దీన్ని ప్రచారం చేసే స్థాయికి వచ్చింది.

మధ్యయుగంలో చార్వాకం –లోకాయతం (నాస్తికత్వం)

ప్రాచీనకాలంలోని పదార్థవాదాన్ని అంటే భౌతికవాదాన్ని గురించి తెలుసుకోవటానికి తంత్రవాదం కొంత సహాయకారిగా నిలిచింది. అయితే తరువాతి మధ్యయుగంలో భౌతిక – పదార్థవాదాన్ని గూర్చిన వివరాలు అంతా అయోమయంగా వున్నాయి. ఆధ్యాత్మికవాదానికున్నట్టు దీనికి ప్రత్యేకమైన సాహిత్యం ఏది వెలుగుచూచింది లేదు. అందుకే మనకు మనవాళ్ళు భోగట్టా స్పష్టంగా తెలియకుండా పోయింది. అయితే అంతమాత్రం చేత నిరుత్సాహపడనవసరం లేదు. ఉన్న సమాచారాన్ని బట్టి మనం భారతీయ పదార్థ వాదాన్ని లోకాయత – చార్వాక – నాస్తికత్వ సిద్ధాంతాన్ని క్రోడీకరించి ఒక క్రమంలో పునర్నిర్మించుకొనే యత్నం చేయవచ్చు. దీనికి మూడు రకాలైన ఆధారాలు గ్రహించవలసి వుంటుంది.

(1) ప్రాచీన మత గ్రంథాల్లో లోకాయతులను గూర్చిన ప్రస్తావనలున్నాయి,

(2) భిన్న దృక్పథాలున్న రచయితల గ్రంథాల్లోని విమర్శలు.

(3) భారతీయ తత్వశాస్త్రంలో చాటు పద్యాల రూపంలో వున్నవి.

బౌద్ధ జైన గ్రంథాల దగ్గర నుంచి చాలా సిద్ధాంతాలు చార్వాక లోకాయతులను విమర్శించటమో, దూషించటమో చేశాయి.

బుద్ధుడు చార్వాక ఉద్యమం నుండి స్ఫూర్తిని పొందినవాడే. కాని, అనంతరం వచ్చిన బౌద్ధమత ప్రచారకులు, జైనులు లోకాయతం పట్ల చాలా వ్యతిరేక భావాన్ని ప్రదర్శించారు. అందుకే తమ తమ గ్రంథాల్లో భారతీయ పదార్థవాదాన్ని, దాన్ని ప్రచారం చేసిన కొందరు వ్యక్తుల గూర్చీ వ్యతిరేక వైఖరి ప్రదర్శించారు.

తరువాత వచ్చిన బౌద్ధంలో బ్రాహ్మణులు చాలామంది చొరబడ్డారు. ఈ బ్రాహ్మణ బౌద్ధులే బహుశ: బౌద్ధాన్ని పతనం గావించారు. వాళ్ళే ఈ పదార్థవాదాన్నీ, పదార్థవాద ప్రచారకుల్ని నిందించారు. ఇకపోతే ప్రాచీన బౌద్ధం నాస్తికత్వాన్ని బోధించేది. భారతీయ పదార్థవాదాన్ని వ్యతిరేకించడంగాని, దాన్ని ప్రచారం చేసినవారిపై రాళ్ళు రువ్వడం గాని చేసి వుండరు.

ఇక వైదిక మతాన్ని ఆరాధించే బ్రాహ్మణత్వ ప్రచారకులు మనువు లాంటివాళ్ళు. దానిపై గుప్పించిన విమర్శనాస్త్రాలు విపరీతంగా మన భౌతికవాదాన్ని గాయపరచాయి. భయంకరమైన తూట్లు పొడిచాయి.

బ్రాహ్మణవ్యవస్థను సమూలంగా నాశనం చేయటానికి కంకణం కట్టుకొన్న పదార్థవాదంపై ఈ వైదిక పండితులు ఎంతగా విరుచుకుపడ్డారో వాళ్ళ గ్రంథాలు చదివితేనే అర్థం అవుతుంది.

మనువు తన ధర్మశాస్త్రమైన మనుస్మృతిలో ఎక్కడ గుర్తుకువస్తే అక్కడే నాస్తికుల్ని ఆడిపోసుకున్నాడు.

శంకరుడు బ్రహ్మసూత్రాలకు రాసిన తన శారీరక బాష్యంలోనూ భగవద్గీతా వ్యాఖ్యలోనూ ఎంతో తీవ్రంగా భౌతికవాదులను దుయ్యబట్టాడు.

కృష్ణమిశ్రుడు – ప్రబోధ చంద్రోదయమనే సంస్కృత నాటకంలో చార్వాక సిద్ధాంతాన్ని బాగానే విమర్శించాడు.

ఒకటేమిటి? వివిధ పురాణాల్లో, రామాయణ, భారతాల్లో ఈ దేశ పదార్థవాదాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ రాసిన రాతలు అనేకం.

వీళ్ళందరూ ఇంత అక్కసు వెళ్ళగక్కడానికి కారణాన్ని ఊహిస్తే చాలు; మన భౌతికవాదం – అంటే నాస్తికత్వం ఎంత బలీయమైందో అర్థం అవుతుంది. ఏమీ బలంలేని సిద్ధాంతమైతే పుట్టిన ప్రతివాడూ దీనిపై ధ్వజమెత్తవలసిన పనిలేదు.

ఇవీ – ఇట్లాంటివీ అక్కడక్కడా విమర్శనాపూర్వకంగా వున్నవి ఒక ఎత్తు – వీటన్నిటినీ మించినదింకొకటి వున్నది.

14వ శతాబ్దంలో విజయనగర సామ్రాజ్య నిర్మాణ దీక్షాదక్షుడైన విద్యారణ్యుని సోదరుడు మాధవాచార్యుడున్నాడు. ఇతడు రాజకీయవేత్త, మంత్రి, తన సోదరుడితో కలసి హిందూమత రక్షణ ధ్యేయంగా బ్రతికినవాడు. విజయనగర సామ్రాజ్య నిర్మాణానికి కృషిచేసినవాడు. అన్నదమ్ములిద్దరూ మూర్తీభవించిన హిందూ ధర్మోద్ధారకులు.

ఈ మాధవాచార్యుడు 'సర్వదర్శన సంగ్రహ'మనే పుస్తకం రాశాడు. దీనిలో చార్వాక దర్శనం గురించి వివరించాడు. ప్రత్యేకంగా ఒక దర్శనంగా తీసుకొని ప్రచారం చేసే ఆధునికులకందరికీ ఇదే ఆధార గ్రంథంగా కనిపిస్తుంది.

మాధవాచార్యులకు ఈ దేశ పదార్థవాదంలోని సత్తా తెలుసు. అయితే, దీన్ని పక్కదారి పట్టించటం కోసం ఎంతో జాగ్రత్తగా చేయవలసిందంతా చేసేశాడు. అంతేగాదు, ఒక్కోచోట తానే – చార్వాక ఉద్యమప్రచారకుణ్ణన్నట్టుగా ఎంతో ఆవేశంతోనూ, ఉత్సాహంతోనూ కనిపిస్తాడు. కాని, అదంతా అతని కపట నటనా వైదుష్యం మాత్రమే. శంకరుడు కూడా బౌద్ధాన్ని సర్వనాశనం చేయటం కోసం ప్రచ్ఛన్న బౌద్ధుడిననిపించుకొన్నాడు గదా! అదే ఎత్తుగడతో మాధవాచార్యులు

చార్వాకాన్ని అపహాస్యం చేయటం కోసం తంటాలు పడ్డాడు.

మాధవాచార్యుల తరువాత చెప్పుకోదగ్గవాడు హరిభద్రసూరి. ఇతడు శైవ పండితుడు. హరిభద్రుడు షడ్దర్శన సముచ్ఛయం అనే గ్రంథం రాశాడు. దీనిలో కూడా ఈయన లోకాయత దర్శనం – పేరుతో ఈ సిద్ధాంతాన్ని వివరిస్తూ విమర్శించాడు. సూరి గ్రంథానికి వ్యాఖ్యానం రాసిన గుణభద్రుడు, మణిభద్రుడు అనేవాళ్ళు కూడా తమ వ్యాఖ్యానాల్లో దీనిపై బురదచల్లారు.

ఇదంతా వింటుంటే ఏమనిపిస్తుంది?

ఒక సత్పురుషుడిపై, ఒక వీరునిపై, ఒక యోధానయోధుడిపై, ఒక మహోన్నత వ్యక్తిపై ఈర్ష్యతో, అసూయతో, అక్కసుతో, ద్వేషంతో, కార్పణ్యంతో తమ తమ బాణాసనాలకు బాణాలను సంధించి వేయిమంది చుట్టు చేరి అతని శరీరం నిండా గ్రుచ్చినట్లు లేదా? అతన్ని నామరూపాలు లేకుండా చేయటానికి కసిదీరా మీదకురికినట్లు లేదా?

అయినా ఇన్ని విమర్శనలు, నిందలు, అపోహలు, ఇంకా ఏవేవో భరించి, తట్టుకొని మన పదార్థవాదం నేటికీ నిలిచి, మన దాకా వచ్చిందంటే దీనిలోని చేవ, ప్రజాదరణ, సిద్ధాంత పటిమ సామాజిక దృష్టి ఎంతటిదో అర్థంకావటం లేదా?

ఇట్లాంటి చెత్తంతా పోగుచేసుకొని తూర్పారబట్టి పొల్లునంతా ఏరిపారవేసి, గట్టిగా మిగిలిందేమన్నా తీసుకుని మనం నాస్తికతా సిద్ధాంతాన్ని పునర్నిర్మించవలసిన అవసరం వుంది.

మన సాహిత్యం ఏమైనా వుందా? వుంటే ఏమైంది?

వ్యతిరేకుల గ్రంథాలను ఆధారంగా చేసుకొని సిద్ధాంతాన్ని రూపొందించుకోవటమేనా? లేక మన ప్రాచీనులేమైనా సాహిత్యాన్ని సృష్టించారా? అని అలోచిస్తే, తప్పనిసరిగా సాహిత్యసృష్టి జరిగే వుంటుందని భావించాలి.

సామాన్యంగా మన భారతీయ భౌతికవాద చింతనకు సంబంధించిన సాహిత్యమంతా శత్రువుల చేతిలో నశించిందనే అభిప్రాయం ప్రబలంగా వుంది. అందుకనే దీనికి సంబంధించిన మౌలిక సిద్ధాంత గ్రంథమేదీ ఇంతవరకూ లభించలేదనే చెప్పాలి. అయితే పండితలోకంలో ఈ విషయంపై తర్జనభర్జనలు జరిగాయి. కొందరు లోకాయతకు సంబంధించిన తత్త్వశాస్త్ర గ్రంథమంటూ ఏదీలేదని అంటే, మరికొందరు తప్పనిసరిగా వుండివుంటుందని అంటున్నారు.

"లోకాయత, చార్వాక అనే పదాలను బట్టి చూస్తే ఇవి కొంతమంది ఆలోచనాపరుల భావాలను మాత్రమే సూచిస్తాయి కాని, గ్రంథాన్ని కాద"ని రిస్ డేవిడ్స్ లాంటి వాళ్ళంటే,

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/kbook.php?id=298